

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΦΟΡΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

Ε.Ε.Κ.Ε. 25.03.001
Ε.Ε.Κ.Ε. 25.01.006
(Εγκύκλιος Αρ.70)
Αρ. Τηλ.: 22-601219

16 Ιανουαρίου 2014

Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας,
Γενικό Ελεγκτή της Δημοκρατίας,
Επίτροπο Διοικήσεως,
Γενικούς Διευθυντές Βουλής των Αντιπροσώπων, Υπουργείων,
Γενική Διεύθυνση Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων, Συντονισμού και Ανάπτυξης,
Γενική Λογίστρια της Δημοκρατίας,
Προϊστάμενο Διοίκησης Προεδρίας,
Γραμματέα Υπουργικού Συμβουλίου,

**ΘΕΜΑ: Νέος Κανονισμός της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά
με τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (de minimis) – Κανονισμός (ΕΕ)
αριθ. 1407/2013 της 18^{ης} Δεκεμβρίου 2013**

Σκοπός της παρούσας εγκυκλίου είναι η ενημέρωση των Αρμοδίων Αρχών για το περιεχόμενο του νέου Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1407/2013 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18^{ης} Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, γνωστές και ως ενισχύσεις de minimis. Ο Κανονισμός αυτός δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τεύχος L 352, 24.12.2013, σελ. 1-8) και έχει επίσης αναρτηθεί στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης¹.

2. Ο νέος Κανονισμός τέθηκε σε ισχύ την 1^η Ιανουαρίου 2014 και έχει ως ημερομηνία λήξης την 31^η Δεκεμβρίου 2020. Αντικαθιστά τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1998/2006, ο οποίος έληξε την 31^η Δεκεμβρίου 2013 (ωστόσο, θεωρείται ότι συνεχίζει να ισχύει για μια μεταβατική περίοδο 6 μηνών). Τα βασικότερα σημεία του νέου Κανονισμού είναι τα εξής:

¹http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/de_minimis_regulation_el.pdf

α) Το ανώτατο όριο χορήγησης ενισχύσεων de minimis παραμένει σταθερό σε σχέση με τον προηγούμενο Κανονισμό, δηλαδή ανέρχεται σε €200.000 για κάθε επιχείρηση εντός περιόδου τριών οικονομικών ετών. Η χρονική περίοδος των τριών οικονομικών ετών καθορίζεται με βάση το οικονομικό έτος, όπως αυτό εφαρμόζεται από την οικεία επιχείρηση στο υπό δραστηριοποίηση κράτος μέλος.

β) Η σημαντικότερη αλλαγή μεταξύ του παλιού και του νέου Κανονισμού είναι η αντιμετώπιση των προβληματικών επιχειρήσεων ως δικαιούχων των ενισχύσεων de minimis, όπως ήταν η θέση μας ως Κυπριακή Δημοκρατία. Όπως γνωρίζετε, ο παλιός Κανονισμός καθώς και τα αρχικά προσχέδια του νέου Κανονισμού περιείχαν ρητή απαγόρευση στις χορηγήσεις ενισχύσεων σε προβληματικές επιχειρήσεις. Αντιθέτως, ο νέος Κανονισμός δεν απαγορεύει γενικά τις ενισχύσεις de minimis σε προβληματικές επιχειρήσεις αλλά θέτει ως προς αυτό το σημείο δύο συγκριμένους περιορισμούς και αυτούς μόνο στις ενισχύσεις de minimis που χορηγούνται υπό μορφή δανείων ή εγγυήσεων. Ειδικότερα, αποκλείονται οι επιχειρήσεις που έχουν υπαχθεί σε συλλογική διαδικασία αφερεγγυότητας ή πληρούν τις προϋποθέσεις με βάση την εγχώρια νομοθεσία στην οποία υπόκειται για να υπαχθεί σε συλλογική διαδικασία αφερεγγυότητας κατόπιν αιτήσεως των δανειστών του. Για τις μεγάλες επιχειρήσεις θα πρέπει οι δικαιούχοι να βρίσκονται σε κατάσταση αντίστοιχη προς κατάταξη πιστοληπτικής ικανότητας τουλάχιστον B-. Ωστόσο, όπως προαναφέρθηκε, ο έλεγχος αυτός αφορά αποκλειστικά τα δάνεια και τις εγγυήσεις ενώ για τις υπόλοιπες μορφές ενισχύσεων de minimis, όπως η επιχορήγηση σε μετρητά, δεν υπάρχει κανένας απολύτως περιορισμός συνδεδεμένος με την οικονομική κατάσταση των δικαιούχων.

γ) Το άρθρο 2 παράγραφος 4 του Κανονισμού ορίζει ρητά ότι, οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (όπως και όλες οι κρατικές ενισχύσεις) θεωρούνται ότι χορηγούνται κατά το χρόνο παραχώρησης στην οικεία επιχείρηση του έννομου δικαιώματος λήψης της ενίσχυσης, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό νομικό καθεστώς, ανεξάρτητα από την ημερομηνία της πραγματικής καταβολής της ενίσχυσης στην επιχείρηση. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι, δεν υπάρχει ένας καθολικός ορισμός του χρονικού σημείου χορήγησης του έννομου δικαιώματος χορήγησης της ενίσχυσης καθώς αυτό εξαρτάται όχι μόνο από το νομικό καθεστώς που ισχύει σε κάθε κράτος αλλά και από τις ακριβείς διαδικασίες που ορίζονται σε κάθε σχέδιο ενισχύσεων, οι οποίες μπορεί να είναι διαφορετικές μεταξύ τους. Ορισμένα σχέδια π.χ. μπορεί να προβλέπουν την έκδοση μιας

τελικής εγκριτικής απόφασης ανά δικαιούχο ή την υπογραφή ενός συμφωνητικού με τον δικαιούχο ή άλλες πρόνοιες. Από την στιγμή που η Αρμόδια Αρχή έχει δεσμευθεί νομικά με οποιαδήποτε τρόπο στη χορήγηση της ενίσχυσης σε συγκεκριμένο δικαιούχο, τότε θεωρείται, σε γενικές γραμμές, ότι έχει χορηγηθεί και το έννομο δικαίωμα λήψης της ενίσχυσης. Γι' αυτόν το λόγο η κάθε Αρμόδια Αρχή θα πρέπει να διαμορφώνει τις διαδικασίες εφαρμογής του σχεδίου λαμβάνοντας υπόψη την πτυχή αυτή και με τρόπο ώστε να γνωρίζει εκ των προτέρων ποιο ακριβώς είναι το σημείο κατά το οποίο χορηγεί αυτό το έννομο δικαίωμα. Εάν η Αρμόδια Αρχή έχει αμφιβολίες για το χρόνο χορήγησης του έννομου δικαιώματος με βάση το σχέδιο που έχει θέσει ή πρόκειται να θέσει σε εφαρμογή, θα ήταν σκόπιμο να απευθυνθεί στη Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας, καθώς πρόκειται περί αυστηρά νομικού ζητήματος.

δ) Ο Κανονισμός, στο άρθρο 2 παράγραφος 2, θέτει για πρώτη φορά 4 συγκεκριμένα κριτήρια βάσει των οποίων θα κρίνεται κατά πόσο δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις συνιστούν μία «ενιαία επιχείρηση» για σκοπούς εφαρμογής του ανώτατου ορίου. Υπενθυμίζεται ότι το όριο των €200.000 δεν αποτελεί όριο ανά εταιρεία αλλά ανά ενιαία επιχείρηση, όπως αυτή ορίζεται πλέον στον Κανονισμό.

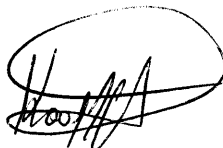
ε) Το ανώτατο όριο των ενισχύσεων de minimis υπό τη μορφή εγγυήσεων τηρείται, όταν η εγγύηση δεν υπερβαίνει το 80% του υποκείμενου δανείου, και είτε το ποσό που καλύπτεται από την εγγύηση είναι €1.500.000 (ή €750.000 για επιχειρήσεις που εκτελούν οδικές εμπορευματικές μεταφορές) και η διάρκεια της εγγύησης είναι πέντε έτη, είτε το ποσό που καλύπτεται από την εγγύηση είναι €750.000 (ή €375.000 για επιχειρήσεις που εκτελούν οδικές εμπορευματικές μεταφορές) και η διάρκεια της εγγύησης είναι δέκα έτη. Εάν το ποσό που καλύπτεται από την εγγύηση είναι χαμηλότερο από τα προαναφερθέντα ποσά και/ή η εγγύηση χορηγείται για περίοδο μικρότερη από πέντε ή δέκα έτη αντίστοιχα, το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της εν λόγω εγγύησης υπολογίζεται ως αναλογικό μερίδιο του σχετικού ανώτατου ορίου των €200.000.

στ) Στις περιπτώσεις δανείων το όριο τηρείται, όταν το δάνειο εξασφαλίζεται με ασφάλειες που καλύπτουν τουλάχιστον το 50% του δανείου και το ποσό του δανείου ανέρχεται είτε σε €1.000.000 (ή €500.000 για επιχειρήσεις που εκτελούν οδικές εμπορευματικές μεταφορές) για διάστημα πέντε ετών είτε σε €500.000 (ή €250.000 για επιχειρήσεις που εκτελούν οδικές εμπορευματικές μεταφορές) για διάστημα δέκα ετών.

εάν ένα δάνειο είναι χαμηλότερο από τα ποσά αυτά και/ή χορηγείται για περίοδο μικρότερη από πέντε ή δέκα έτη αντίστοιχα, το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης του εν λόγω δανείου υπολογίζεται ως αναλογικό μερίδιο του σχετικού ανώτατου ορίου.

ζ) Όσον αφορά τη διαδικασία χορήγησης των ενισχύσεων de minimis, δίδεται η δυνατότητα στα κράτη μέλη να χρησιμοποιήσουν είτε το σύστημα των έγγραφων δηλώσεων από την πλευρά των δικαιούχων είτε την τήρηση κεντρικού μητρώου των ενισχύσεων αυτών. Συνεπώς στην Κύπρο θα εξακολουθήσει να ισχύει το σύστημα των έγγραφων δηλώσεων, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που ίσχυε μέχρι σήμερα.

3. Όπως γνωρίζετε οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας θεωρείται ότι δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση, νοουμένου, όμως, ότι τηρούν όλους τους όρους και προϋποθέσεις του Κανονισμού. Προς αποφυγή λαθών που πιθανόν να είναι δύσκολο να διορθωθούν, προτρέπονται οι Αρμόδιες Αρχές όπως μου κοινοποιούν εκ των προτέρων τα υπό κατάρτιση σχέδια de minimis για την έκδοση γνωμάτευσης σχετικά με τη συμβατότητα τους με το νέο Κανονισμό.

(Ονούφριος Κουλλά)
Έφορος Ελέγχου Κρατικών Ενισχύσεων